

Voorblad

***(Voorbeeld van foto Zanggroep
Plattelandsjongeren. Zie pag 11)***

VAN DE BESTUURSTAFEL

De zomer is weer voorbij en we richten ons nu op het winterseizoen.

We hebben een geslaagde fietstocht achter de rug naar Voskuilen. Het maximale aantal deelnemers was aanwezig om op bijzondere plaatsen bijzondere mensen te ontmoeten. Opeens blijkt een gewone buurtschap springlevend te zijn en bevolkt te worden door boeiende mensen.

Vooruitkijkend staan er twee activiteiten kort na elkaar op het programma.

Op 4 november staat Huis Scherpenzeel centraal. Hoe is het daar eigenlijk mee? Geldersche Kasteelen, wie zijn dat? Wat zijn de plannen voor de toekomst? Daar hopen we allemaal antwoorden op te geven.

Op 8 november iets heel anders. Al jaren organiseren wij een bedrijfsexcursie. Deze keer mogen we in de keuken kijken bij Modiform op het Zwarte Land. Een interessant bedrijf, dat zeker de moeite waard is. Voor beide activiteiten staat er een uitnodiging in dit blad.

Inmiddels is het documentatiecentrum weer open en de bezoekers weten het Koetshuis al weer te vinden. Zie voor de gewijzigde openingstijden blz. 24 van dit blad

Kom ook eens langs!

Het bestuur

UITNODIGING

Wat gaat er gebeuren met ons dierbare Huis Scherpenzeel? Sinds de overdracht aan Geldersche Kasteelen is het wat stil geworden. Maar Geldersche Kasteelen heeft niet stilgezeten. Er zijn plannen gemaakt en men is ook al met de uitvoering begonnen. Welke plannen? En wat is dat voor stichting, die Geldersche Kasteelen?

Op zaterdagmiddag 4 november organiseert de Vereniging Oud-Scherpenzeel in samenwerking met Geldersche Kasteelen een bijeenkomst rond Huis Scherpenzeel, de bijgebouwen en het park. We krijgen uitleg van twee belangrijke mannen binnen de stichting, dr. J.C. Bierens de Haan, adjunct-directeur van Geldersche Kasteelen en W. Lammertink, regiomanager noord-west-zuid Veluwe. Vooraf zal mw. drs. M.A. Prins-Schimmel een historische schets geven van Huis Scherpenzeel.

De middag begint in Partycentrum Boschzicht. Inloop met koffie/thee 13.30-14.00 uur en daarna wandelen we samen door het park.

Programma, aanvang 14.00 uur:

1. Korte geschiedenis van Huis Scherpenzeel.
2. Wat is Geldersche Kasteelen?
3. Wat is Geldersche Kasteelen van plan met Huis Scherpenzeel?
4. Rondlopen door park met toelichting ter plaatse.

Het is een middag voor alle Scherpenzelers met hart voor Huis Scherpenzeel. Ook niet-leden zijn dus van harte welkom.

BEDRIJFSBEZOEK MODIFORM

U kent ze wel: de kunststof bloempotten en trays waarin de potplanten staan die u bij de tuincentra koopt. Grote kans dat deze thermogevormde verpakkingen zijn vervaardigd door Modiform in Scherpenzeel.

Dit productiebedrijf is marktleider in Europa en heeft naast een vestiging in Leusden sinds 4 jaar een prachtige fabriek in ons dorp.

Het familiebedrijf Modiform wordt geleid door de broers Jan en Dick van Heugten, zoons van P.J.van Heugten Sr die het bedrijf ruim 25 jaar geleden oprichtte en hiervoor president-commissaris van de Heuga tapijfabriek was.

Modiform stelt de **leden van Oud-Scherpenzeel** in de gelegenheid kennis te maken met het bedrijf.

Op **woensdagavond 8 november om 19.30 uur** bent u van harte welkom op *'t Zwarte Land 15*. Na de koffie worden we rondgeleid en zullen we o.a. de productie van trays kunnen aanschouwen. Ook zal er een presentatie te zien zijn waarin aandacht wordt besteed aan de ontwikkeling van het bedrijf vanaf de oprichting.

Helaas kunnen we slechts met een beperkt aantal deelnemers Modiform bezoeken. Daarom is het noodzakelijk dat u zich bijtijds aanmeldt voor deze excursie. U kunt dit doen door vóór 30 oktober telefonisch contact op te nemen met:

Wim van den Berg, tel. 033-2772183.

"NOE EERST EFFE PROATE !"

In de rubriek **"Noe eerst effe Proate !"** interviewt Piet Valkenburg jonge en oude, bekende en onbekende, kortom allerlei Scherpenzelaars, die iets leuks of interessants over Scherpenzeel te vertellen hebben.

In deze 3e aflevering van "Noe eerst effe Proate !" komt Gert van de Peut aan het woord. Gert van de Peut is zeker geen onbekende in Scherpenzeel ! Hij heeft op breed gebied in allerlei verenigingen zijn steentje bijgedragen, zo is hij vooral bekend geworden als voorzitter van de voetbalvereniging V.V. Valleivogels. Ook is hij, na jarenlang bestuurslid van de Vereniging Oud-Scherpenzeel te zijn geweest, onlangs afgetreden en vandaar dat de gelegenheid aangegrepen werd om hem eens te interviewen.

Gert van de Peut aan het woord:

"Ik ben geboren op 16 maart 1930. Mijn ouders waren Aart van de Peut, geboren in 1896 en Catharina Methorst, geboren in 1899. Ik ben geboren op De Kaap, een oud lang huizenblok aan de Brinkkanterweg. Dat kwam zo: mijn grootvader, ook een Gerrit van de Peut, woonde in de boerderij bij het Beukenbos

aan de Barneveldsestraat. Grootvader was jachtopziener voor de familie Royaards en het huis aan de Barneveldsestraat is voor hem in 1899 nieuw gebouwd als jachtopzienerhuis. Mijn vader trouwde in, dat wil zeggen dat hij met mijn moeder ging inwonen in de boerderij. Dat was in 1928 en mijn grootvader was toen al overleden. Maar mijn moeder en grootmoe die konden niet zo goed met elkaar overweg. Bij het trouwen had mijn moeder wat nieuwe meubeltjes gekregen en die wilde zij natuurlijk in de kamer neerzetten. Hiervoor moesten wat oude meubeltjes van opoe opzij geschoven worden, maar opoe schoof de nieuwe meubels net zo hard weer terug en zette haar meubels weer op de oude plek! Dat was de reden dat moeder op stel en sprong weer vertrok en terugkeerde naar haar eigen ouders, die in Ederveen woonden.

No. 618		
Gehits- aan- Famillie- nummer	Melkhuys, echtj. van: - van de Peut	
	Voor- naam: Catherina	
Geboren:	Op: 13 Aug. 1899	
	Gem. (in): Renwoude Land: NEDERLAND.	
Nation.: NEDERLANDER		
Burgerl. staat: gehuwd		
Zivilstand: Beroep: Beruf: <i>zonder</i>		
Dag- oangifte	Gemeente en adres	Paroof ambt.
Datum der Angabe	Gemeinde und Anwarts	Namens- dag des Beamt.
	SCHERPENZEEL 1895	

No. 618	
Handtekening van drager: Unterschrift des Inhabers: <i>Catherine v.d. Peut Melkhuys</i>	
	
SIGNALLEMENT Bemerkungen Man/Vrouw	
Kenmerken: Kennzeichen:	
Aangegeven in gemeente: SCHERPENZEEL	
Aangegeven in der Gemeinde: op 13 October 1928	
	
Burgemeester Aangewezen Ambtenaar <i>W. B. ...</i>	

Sramkaart van moeder Van de Peut

Vader ging naar de familie Royaards en kreeg toen een huis, eerst aan de Eikenlaan en later aan De Kaap. Dat huizenblok aan De Kaap was een soort doorgangshuis, meestal woonde

je er niet zo lang, want later hebben we nog op het Oosteinde gewoond.

Ik weet nog wel een leuk verhaal over De Kaap: er woonde iemand die had een bok en als jongen moest je wel eens met de geit naar de bok toe en dan kreeg je een kwartje mee: dat was de betaling. Zo ook Sap van Dam, die werd met de geit naar De Kaap gestuurd en kreeg dan een kwartje mee. Dan kwam hij langs de Bij van Cor en daar kocht hij dan een borreltje voor dat kwartje en dan ging d'ie weer met de geit naar huis. Ze konden toch niet zien of die geit nou gedekt was of niet. Alleen die geit jongde nooit!

Mijn vader (zie foto hieronder) had ook wel zin om jachtopziener te worden en had daartoe een verzoek ingediend bij de familie Royaards, maar ze waren er achter gekomen dat pa wel eens had gestroopt en dat was de reden dat dit verzoek niet werd ingediend. Pa heeft op de boerderij gewerkt, in de kippenhandel, in de zaadhandel en in de oorlogsjaren heeft hij bij het plaatselijke bureau voor voedselvoorziening gezeten.

Ik heb op school gezeten op de Glashorstschool en later op de lagere Landbouwschool. De leraar van de Glashorst die me bijstaat was meester Schinkel. Ik kon namelijk helemaal niet met die man opschieten. Ik ben ook nog eens bij meester Schinkel blijven zitten. Dat kwam eigenlijk door de oorlogsjaren, daardoor vielen veel lessen weg. Mijn zuster kreeg toen ook differie en daardoor mochten we drie maanden niet naar school vanwege het besmettingsgevaar. Schinkel was echt een meester van de oude stempel. Als straf moest je je handen op tafel leggen en dan sloeg hij met een latje over je vingers heen! Wel is het een keer gebeurd dat ik onterecht op deze manier straf kreeg en toen ben ik de meester aangevlogen, zo kwaad was ik over dit onrecht !

SCHOOL MET DEN BYBEL. SCHERPENZEEL (G)

Vroegere Glashorstschool.

Over de Tweede Wereldoorlog kan ik veel vertellen. Dat zal wel normaal zijn: belevenissen die je hebt opgedaan in tijden van spanning blijven je goed bij! In 1940 woonden we in de boerderij aan de Barneveldsestraat en zijn we natuurlijk ook geëvacueerd geweest naar de Wieringerwaard, maar wel een dag later dan de rest van Scherpenzeel. We hadden 's nachts de torenklokken niet horen luiden, waarschijnlijk omdat de wind verkeerd stond. Toen we werden gewaarschuwd om te vertrekken waren de versperringen al dicht en stonden de militairen al zwaarbewapend op wacht.

We kwamen met de trein tegen de avond in Wieringerwaard aan, het was al bijna donker. Doordat we zo laat waren, was er nog maar weinig ruimte en werd ons gezin uit elkaar gehaald. Mijn moeder met wat kinderen werd in één huis ondergebracht, mijn zuster weer ergens anders en mijn vader en ik, met zo'n hoge ouderwetse kinderwagen vol spullen, in een huis een heel eind buiten het dorp. Onze slaapplaats was onder de tafel in de woonkamer. Daar werden wat dekens op de grond gelegd en daar lagen we te slapen. Ik was natuurlijk

pas 10 jaar oud, maar ik weet nog dat ik 's nachts naar het toilet moest en ik samen met mijn vader buiten op zoek ging. Het was een lang huizenblok en we zagen wel heel wat klompenhokken van binnen, maar geen wc! Uiteindelijk moesten we helemaal naar een sloot lopen en daarboven was een hokje gebouwd dat als toilet diende. Je keek zo de sloot in!

Aan het einde van de oorlog waren we op de Barneveldsestraat als één van de eersten bevrijd. Als kinderen hadden we van plaggen een soort stelling gemaakt, precies voor het huis en toen de Canadezen kwamen maakten ze daar handig gebruik van! Daar zaten ze toen met brenguns in de richting van Scherpenzeel gekeerd. Eigenlijk zaten we dus middenin de linie. Ik weet nog dat er een militair bij ons in huis zat, een kapitein geloof ik, en die zat met zijn karabijn voor zich op tafel, de rug tegen de muur en het gezicht in de richting van de deur. Als je naar binnen wilde, moest je eerst kloppen, want dan wist hij dat het goed volk was! Ondanks dat bleven we eerst gewoon in huis, maar een dag later moesten we toch vertrekken. Die dag werden tegenover ons huis de wachtposten afgelost. Ik liep met een Canadees mee, toen we plotseling kogels om onze oren hoorden fluiten. Die Canadese militair bedacht zich niks en gaf mij een gooi, zo de sloot in! Het bleek dat er in Scherpenzeel een scherpschutter bij het zwembad in een hoge beuk zat en die had daarvandaan vrij zicht op ons! Dat was tevens de reden dat we de handkar moesten opladen en moesten vertrekken. Ik weet nog dat we een paar evacués hadden, dat waren al oude mensen en die zaten bovenop de handkar en zo ging het richting Barneveld. Halverwege Barneveld woonden kennissen, familie van mijn moeder, en daar zijn we toen ingetrokken. Op de deel werd met hooi wat slaapplaatsen gemaakt en daar hebben we toen veertien dagen gezeten. Mijn vader bleef thuis, want hij moest de koeien melken. We hadden een wekje waar nu het kruispunt is van de Barneveldsestraat met de ringweg. Als vader daarheen ging, gingen er eerst twee Canadese soldaten

kijken of het veilig was en die bleven ook de wacht houden tot vader klaar was. De Canadezen wilden ook niet dat vader in de handen van de Duitsers zou vallen, want dan zouden ze informatie bij hem kunnen los zien te krijgen!

Na de oorlog was er weinig te doen voor de jongeren en door Bakker Verweij werd toen de Accordeonvereniging Fortissimo opgericht. Ik ben er ook nog even voorzitter van geweest en het was voor mij het begin van deelname in allerlei verenigingen. In die tijd zat ik bijvoorbeeld ook bij de Plattelandsjongeren in de zangclub en bij het toneel.

De foto op de voorpagina toont de zanggroep van de Zanggroep van de Plattelandsjongeren (januari 1949) met staand v.l.n.r. Gijs Moesbergen, Wim van Ginkel, Gert van de Peut, en Jan Harthoorn.

Op de voorgrond gitariste Sofie de Kruijff.

Ik ben getrouwd met Leida van Asselt, voluit heet zij Aleida Petronella en ze kwam uit Walderveen. Dat ligt tussen Barneveld, Scherpenzeel en Renswoude in.

We gingen als jongens altijd met een groep op de fiets door de hele omgeving en op die manier heb ik haar toen ontmoet. Haar ouders hadden een kruidenierswinkel in Walderveen, maar ook een bakkerij. Leida was dus een bakkersdochter. Heel toevallig had mijn broer ook verkering met een bakkersdochter, maar ik had thuis nog niks verteld. Mijn moeder had alles echter snel in de gaten en op een gegeven moment zat ik thuis de krant te lezen toen zei ze: "We krieggen eerdaags het brood voor niks!".

Ik ging aan het werk in de handel en later in de kippenfokkerij. Ik nam de boerderij aan de Barneveldsestraat van mijn vader over. Ook heb ik nog een poosje voor een bedrijf, genaamd Foppe-Bergsma, gewerkt. Ik werd ook vrij druk in het verenigingsleven. Dat leverde thuis natuurlijk wel eens wat discussie op: mijn vrouw Leida vond dat ik veel te veel van huis was! In de tijd dat de bromfietsen opkwamen

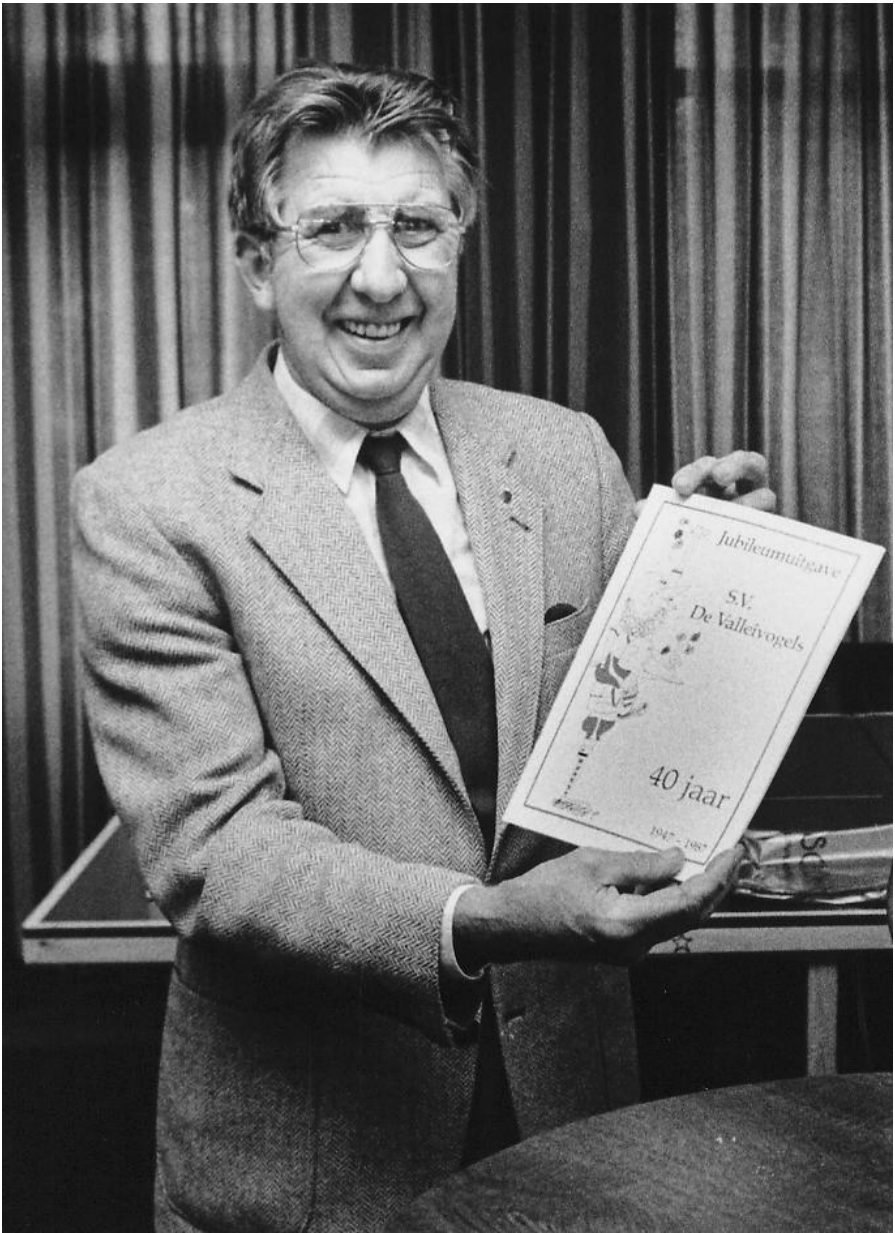
organiseerde ik bijvoorbeeld puzzeltochten. Die vereniging heette PIOS: Puzzelen Is Onze Sport.

“Ik nam de boerderij aan de Barneveldsestraat van mijn vader over.”

Ook ben ik nog een jaar of tien voorzitter geweest van de voetbalvereniging Valleivogels.

De vereniging is ooit eens begonnen in het Enge Bos en dat was bij ons achter de boerderij het bos in. Dat was in 1947 of 1948. Door de Heidemij. werd toen het gebied ontgonnen, er werd een schuurtje op gebouwd en dat was het begin voor de Valleivogels. Dat was dus vlakbij onze boerderij en dus gingen mijn vader en ik er regelmatig kijken en zo werd ik betrokken bij het voetbal, kwam ik in het bestuur en werd ik later voorzitter. We voetbalden lang niet slecht. Die boerenjongens hadden karakter en zo werden we van het ene jaar op het andere jaar steeds beter, we werden kampioen en het hoogste van de zaterdagamateurs. We moesten tegen de IJsselmeervogels en andere verenigingen door het hele land. Dat was een hele leuke tijd, echt een bloeiperiode!

Gert van de Peut met een Jubileumuitgave ter gelegenheid van het 40jarig bestaan van S.V. De Valleivogels in de hand.

We hebben het zelfs nog een keer zover geschopt dat we voor de grote beker tegen FC Den Haag moesten voetballen. We werden uitgeloot en de wedstrijd zou in Scherpenzeel gespeeld worden, op het huidige complex. Daar zouden we echter zoveel aanpassingen moeten doen voor de veiligheid en zo, dat dit ons 20.000 gulden zou kosten, dus dat was teveel. De wedstrijd ging toen toch in Den Haag plaatsvinden en ik weet nog dat we met het hele bestuur de bestuurskamer van FC Den Haag binnen kwamen. Daar zat de voorzitter, Dhr. Stoop net temidden van al die andere dure heren te vertellen dat hij in zijn liftenfabriek toch wel 400 mensen aan de kost moest houden. "Och" zei ik "Dat is helemaal niks, ik moet in mijn bedrijf er wel twintig duizend te eten geven". "Wat voor een bedrijf heeft u dan wel niet?" vroeg meneer Stoop. "Een kippenboerderij" zei ik en iedereen schoot in de lach. Het ijs was wel voor de hele avond gebroken! Natuurlijk was FC Den Haag geen partij voor ons tijdens de wedstrijd, maar een belevens was het wel!

Verder was ik 12 jaar bestuurslid bij Oud-Scherpenzeel en momenteel ben ik actief bij de Bescherming Weidevogels.

Dat is puur een hobby voor in de lente. Het houdt in dat je in de velden de nesten opzoekt en er stokjes bij zet, zodat de boer er omheen kan maaien, of je zet een rooster er overheen, zodat het vee het nest niet kapot maakt.

Nu ik dit alles zo vertel vind ik het wel jammer dat ik tijdens mijn leven nooit een dagboek heb bijgehouden. Je beleeft zo heel wat, en sommige dingen ben je ook wel weer vergeten. Over sommige periodes, zoals mijn voorzitterschap bij Fortissimo en bij de Valleivogels zou een heel boek geschreven kunnen worden! Misschien moeten we daar maar eens een apart interview aan wijden!"

'DOMINEE' ROEST (2)

Een moeilijke tijd

Na de oorlog ontstond er onenigheid bij de Gereformeerde Gemeenten. Dit had te maken met de overkomst van dr. C. Steenblok uit de Gereformeerde Kerken in 1942. Over sommige dingen had hij bepaalde opvattingen die niet iedereen deelde. Een felle opponent van dr. Steenblok was ds. R. Kok uit Veenendaal. Ds. Kok was consulent van Scherpenzeel en goed bevriend met Roest. Na geschorst te zijn, ontrok ds. Kok zich met een deel van zijn gemeente in 1950 aan het kerkverband. Later sloot hij zich aan bij de Christelijke Gereformeerde Kerken. De kerk waar hij toen preekte is nu de Pniëlkerk in Veenendaal.

Dit was voor Roest heel moeilijk te verwerken. Nog jaren lang bad hij voor ds. Kok. Dit maakte hem in de ogen van sommige gemeenteleden verdacht. Sommigen beklagden zich bij de classis, maar werden in het ongelijk gesteld. Ook landelijk bleef het onrustig. In 1953 werd dr. Steenblok als docent van de predikantenopleiding ontslagen. De aanhangers van dr. Steenblok verlieten het kerkverband en stichtten de Gereformeerde Gemeenten in Nederland.

Ook in Scherpenzeel kwam er een scheur. Meer dan de helft van de gemeente, waaronder de koster, organist en enkele kerkenraadsleden, vertrok. Wel mocht Roest met de gemeente het kerkgebouw houden. Snel moest Roest voor de komende zondag een nieuwe koster en organist regelen. De kerk zag er een aanzienlijk stuk leger uit. De leden die vertrokken waren kerkten eerst in de boerderij van Blauwendraad aan de Stationsweg. Later hebben zij aan de Holevoetlaan een eigen kerk gebouwd. Ook toen moest Roest vrienden missen. Toch bleef hij altijd vriendelijk tegen hen en zocht hen nu en dan op.

Zijn reputatie

Hij was in het dorp overal bekend. Voor iedereen had hij een luisterend oor. Of zij nu wel of niet naar de kerk gingen, hij

stond altijd voor iedereen klaar en maakte graag een praatje. Tijdens zijn verjaardag was de pastorie overvol. Er stonden zelfs mensen in de keuken. Van de meeste mensen kreeg hij sigaren. Dan kreeg Roest zoveel sigaren dat hij er het hele jaar genoeg aan had en flink kon uitdelen. Roest was breed georiënteerd en las drie kranten: De Spiegel, Trouw en de Telegraaf. 'Zo,' zei hij, 'weet je wat er gaande is.' Als hij met de bus ging, stopte die altijd speciaal voor meneer Roest bij het Tabakspadje. Alleen hij mocht uitstappen. De rest moest meerijden tot de volgende halte. Toen Roest eens een dronken man zag, gaf hij de buschauffeur een gulden en vroeg hem de man de straat over te zetten. Ook kon men hem in vertrouwen nemen. Heel het dorp wist dat je Roest een geheim kon vertellen.

Van veel moderne dingen moest hij niets hebben. Vrouwen met kort haar en lange broeken, televisie in huis en jongens met lang haar. Hij vond het niets. Ook was hij streng tegen dominees als hij vond dat zij zich te veel luxe permitteerden. Een dominee kwam ooit langs met een grote Mercedes. De vuilnisman kwam langs. Roest zag het en zei: 'Die kunnen zij ook wel meenemen.' Ook was er voortdurend bezoek aan de pastorie. Iedereen was altijd welkom. Kwam iemand 's avonds laat, dan maakte hij evengoed tijd om te praten.

Roest was dol op kinderen en de kinderen waren dol op hem. Hij werd voor de catechisatie door de kinderen van de pastorie opgehaald. Zijn huishoudster, Grietje Brons, was bang dat zij Roest omver zouden trekken. Met een jongen uit Amsterdam had hij heel goede banden. Eens zou Roest naar Amsterdam komen en dat jongetje verlangde zo naar de komst van Roest. Deze jongen is toen op de schoot van meneer Roest overleden. Een aangrijpend moment.

Grietje Brons

Sinds het overlijden van zijn vrouw nam de oudste dochter het huishouden op. Later, toen de dochters uit huis waren, deden zijn dochters dat om de beurt. Het huishouden van Roest was

heel zwaar. Er was altijd wel bezoek. Zo kon het niet langer. In 1956 nam Roest Grietje Brons als huishoudster in dienst. In haar had hij tot zijn overlijden een toegewijde huishoudster. Toen Roest steeds moeilijker kon fietsen, heeft zij Roest overal rond gereden. Zij was een verstandige vrouw. Tijdens de bezoeken zweeg zij en toen Roests geheugen aan het einde van zijn leven minder werd, verbeterde zij hem.

Een koninklijke onderscheiding

In 1960 vierde Roest zijn veertigjarige ambtsjubileum. Natuurlijk moest men dit niet onopgemerkt voorbij laten gaan. 's Ochtend kreeg hij bezoek van burgemeester Hoytema van Konijnenburg die hem de versierselen van de Orde van Oranje Nassau opspelde. De hele dag kreeg hij bezoek. Van de gemeente kreeg hij een wasmachine en een haard. 's Avonds sprak hij in de kerk een gedachtenisrede uit, waarna er toespraken volgden van ouderling Van Garderen en de consulent ds. P. van der Bijl. Hij was 4000 keer voorgegaan en had tweehonderd leden begraven.

Taken buiten de gemeente

Ook buiten de gemeente verrichtte hij veel werk. Hij was sinds 1921 scriba van de classis Barneveld en zat in veel commissies en deputaatschappen. Onder andere voor de militairen in Nederlands-Indië. Ook schreef hij meditatieën in het blad Daniël, het jeugdblad van de Gereformeerde Gemeenten. Hij droeg altijd een lange, zwarte jas. Sommigen spraken hem daarom aan met dominee, wat hij altijd met een glimlach corrigeerde. In 1971 trok hij zich, vanwege zijn leeftijd, uit alle kerkelijke functies terug en richtte zich meer op de gemeente.

De oprichting van de Wittenberg

In de Gereformeerde Gemeente en de Gereformeerde Gemeente in Nederland was er behoefte aan een eigen school. In 1965 werd er een bestuur opgericht waar Roest voorzitter van was. In 1969 kon er een school geopend worden: De Wittenberg, ze lag in de wijk de Wittenberg en deed aan de woonplaats van Luther denken. In 1972 werd er

een kleuterschool geopend. Roest is altijd heel betrokken geweest bij het onderwijs. Soms kwam hij achter in de klas zitten om te luisteren. Vooral de godsdienstlessen hadden zijn belangstelling. Hij droeg de jeugd een warm hart toe en omgekeerd was de jeugd dol op hem.

Het vijftigjarig ambtsjubileum

Zondag 28 november 1970 werd herdacht dat Roest vijftig jaar ouderling was. Op die zondag sprak Roest over Handelingen 22:22: *Dan, hulp van God verkregen hebbende, sta ik tot op dezen dag, betuigende beiden klein en groot; niets zeggende buiten hetgeen de profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden zoude..* Na de dienst sprak ouderling Hardeman hem toe. Van de catechisanten kreeg hij een makkelijke stoel. Iemand schreef zelfs een gedicht:

*Geliefde Voorganger,
Het is nu reeds de dag
Dat Gij voor vijftig jaar geleden
Uw intree deed in Scherpenzeels kerkelijk leven
Veel golven zijn over uw hoofd gegaan
Veel verzuchtingen door u gedaan
Menig broeder heeft u zien ontvallen
't Zij door de dood of andere gevallen
Nochtans heeft God u willen sparen
Bij nijpend leed en bang gevaren
Deed Gij het werk door God opgedragen
Niet met blijmoedigheid in 't harte
Gewis Gij waard vergaan door smarten
Moge God u nog verder sterken en schragen
Ook bij het klimmen uwer jaren
En uw bede ook mogen zijn
Ps. 121:1 (berijmd)
'k Sla d'ogen naar gebergte heen
Vanwaar ik dag en nacht
Des hoogsten bijstand wacht
Mijn hulp is van de Heer alleen
Die hemel, zee en aarde
Eerst schiep en sinds bewaarde.*

Roest in zijn laatste jaren

De laatste jaren begon hij steeds meer met zijn gezondheid te tobben. Soms was hij in de war en vergat hij dingen. Dan corrigeerde zijn huishoudster hem. In 1972 kon Roest zelfs tijdelijk zijn werk niet doen. Ouderling Osnabrugge las de preken en diaken Den Dekker gaf catechisatie. Toen Roest hersteld was, bleef Den Dekker catechisatie geven. Wel las Roest weer de preken. In januari 1974 ging het fout. Roest werd onwel tijdens het bidden. Diaken Kroneman ging de kansel op om hem te ondersteunen. Vanaf toen las Den Dekker ook de preken.

In september zakte Roest in elkaar tijdens een kerkenraadsvergadering. Ds. C. Wisse, die als consulent aanwezig was, zat naast Roest en merkte niets. 'Meneer Roest wordt niet goed,' riep Kroneman en snelde om de tafel om Roest op te vangen; hij werd met de auto naar huis gebracht. Hij bleek een lichte beroerte te hebben gehad. Men beseftte dat het niet lang meer duren zou. Veel vrienden en bekenden kwamen afscheid nemen. Op 9 oktober overleed Roest.

Op maandag 14 oktober werd Roest begraven. Vanwege de grote belangstelling werd de rouwdienst in de Hervormde Kerk gehouden. Ds. Wisse hield de preek en daarna sprak Den Dekker de gemeente toe. Op het graf sprak ds. R. Boogaard en ds. H. Ligtenberg deed de nabegraffenis. Met Roest verdween er zowel kerkelijk als plaatselijk een achtbaar persoon. Veel ouderen zullen nog veel goede herinneringen aan hem hebben. Hoewel 'dominee' Roest nooit echt dominee geworden is, zeiden sommige predikanten na zijn dood dat hij meer gedaan had dan het werk van een predikant.

Alexander de Lange

Attentie!

Over Roest is nog veel meer informatie. Als u iets kun herinneren of iemand kent die iets weet, dan hoor ik het graag. Tel 277 2201 of A.W.deLange@students.uu.nl . Bij voorbaat dank.

OORLOGSMATERIAAL MAG NIET VERLOREN GAAN

“Niet weggooien!”, dat is het motto van een gezamenlijke actie van Nederlandse musea en instellingen, zoals Oud-Scherpenzeel, op het gebied van de Tweede Wereldoorlog. De samenwerkende organisaties vragen aandacht voor het behoud van materiaal uit de oorlogsjaren van particulieren en instanties uit Nederland en Nederlands-Indië. Het doel is er voor te zorgen dat dit een goede bestemming krijgt. Musea en instellingen willen voorkomen dat op het eerste gezicht onbelangrijk geacht origineel materiaal uit de oorlogsjaren verloren gaat.

Nog altijd duiken bijzondere objecten uit de Tweede Wereldoorlog op. Bij een verhuizing, bij de sloop van een woning of bij het opruimen van een zolder. Variërend van een stapeltje brieven tot foto's, films, dagboeken, documenten of een voorwerp. Lang niet altijd wordt eraan gedacht dat dergelijk materiaal voor een instelling of museum waardevol kan zijn.

Dankzij de samenwerking kunnen schenkingen bij elk van de deelnemende musea, archieven of instellingen, zoals Oud-Scherpenzeel, worden ondergebracht. Bij iedere aanwinst wordt – als de schenker dit wil – in overleg de afweging gemaakt of Oud-Scherpenzeel het aangeboden stuk in beheer houdt of dat dit bij een museum of ander archief beter in de collectie past.

Ook tentoonstellen op de expositie op Hoeve De Beek ("Grebbeinie in het vizier") kan tot de mogelijkheden behoren. Zo zorgen we er samen voor dat de tastbare herinneringen aan de jaren 1940-1945 niet verloren gaan en u draagt, mede, zorg voor het behoud van de lokale historie.

Deze actie wordt ondersteund door het ministerie van VWS. In haar recente nota 'Raak de juiste snaar' stelt staatssecretaris Ross van VWS expliciet dat zaken als films, documenten,

boeken en voorwerpen de herinnering aan de oorlog levend houden en daarom behouden moeten blijven. Deze opvatting wordt breed gedragen; zo blijkt wel uit het grote aantal deelnemende instellingen aan deze actie, die allemaal deskundig en uitstekend gefaciliteerd zijn om het materiële erfgoed van de Tweede Wereldoorlog voor de toekomst veilig te stellen.

Op de site www.verzetsmuseum.nl vindt u nadere bijzonderheden over deze unieke actie.

Voor vragen of het brengen c.q. laten ophalen van goederen kunt u contact opnemen met een van de bestuursleden van Oud-Scherpenzeel.

P. Valkenburg

Hier volgt een greep uit de voorwerpen die soms opduiken bij een opruiming. We houden ons aanbevolen!

Affiches en (spot)prenten.

Diverse veldtelefoons.

Allerlei soorten voedselbonnen.

A 20^B BOTER	A 19^B BOTER	A 18^B BOTER	A 17^B BOTER	MELK 45-3	VLEESCH 45-3
MELK 45-3	VLEESCH 45-3	VOEDINGSMIDDELEN 3e PERIODE 1944 (20 FEBR.-18 MAART)		KB-403	
MELK 45-2	BOTER 38 A	VOOR HOUDERS VAN INLEGVELLEN K 2 OF L 2			
RESERVE A 72	38^B BOTER	TABAK 16	TABAK 16	BOTER 10 ^A	1-70
RESERVE A 76	MELK 45-2	TABAK 06	TABAK 06	VLEES P-03	SERIE P
AARDAPPELEN 387 Algemeen	AARDAPPELEN 395 Algemeen	AARDAPPELEN 40 ST			

200 Gram brood.	200 Gram brood.	200 Gram brood.	50 Gr. brood.
200 Gram brood.	200 Gram brood.	200 Gram brood.	50 Gr. brood.
50 Gr. brood.	Rijks-Broodkaart		50 Gr. brood.
50 Gr. brood.	Uitsluitend ten gebruik van den houder en het gezin waartoe hij behoort		50 Gr. brood.
200 Gram brood.	200 Gram brood.	200 Gram brood.	50 Gr. brood.
200 Gram brood.	200 Gram brood.	200 Gram brood.	50 Gr. brood.

Een jeep mag ook, maar mag ook iets kleiner.

GEWIJZIGDE OPENINGSTIJDEN

DOCUMENTATIECENTRUM

De openingstijden van het Documentatiecentrum van Oud-Scherpenzeel zijn iets gewijzigd. Het Documentatiecentrum is gevestigd in het Koetshuis bij Huize Scherpenzeel. Zoals vanouds zijn we met ingang van 12 september a.s. elke dinsdagavond van 19.00 - 21.00 voor het publiek geopend. *De openingstijd op de laatste dinsdagmiddag van elke maand vervalt echter !*

Daarentegen bestaat vanaf heden wel de mogelijkheid om **na afspraak** dinsdagsochtends of dinsdagmiddags voor onderzoek het documentatiecentrum te bezoeken. Deze afspraak kunt u maken met Piet Valkenburg of Miriam de Wijs (voor adresgegevens: zie blz. 2 van het Vereningsblad).

U kunt in het Documentatiecentrum terecht voor : genealogisch onderzoek, de uitgebreide fotocollectie, de bibliotheek met boeken over Scherpenzeel en omgeving, het thema- en knipselarchief, de oude voorwerpen of gewoon een bakje koffie en "proate over vrogger".

Het Koetshuis, ingang oostzijde.

Ingang zuidzijde voor toegang tot o.a. het Documentatiecentrum.

FAMILIEKRONIEK ROND EEN BOERDERIJ TE RENSWOUDE

Geschiedenis boerenhofstede De Melm opnieuw in boekvorm verschenen

Op 13 mei jl. was er open dag op de Kleine Melm aan de Barneveldsestraat 41 in Renswoude. Een aantal vrijwilligers hadden een oude schaapskooi in oude luister hersteld op het erf van Egbert Wolleswinkel. Als vereniging hebben we hem een 'sloopsteijn' gegeven. U weet wel zo'n groot stenen wiel om gereedschap op te slijpen. Tussen de flensjes bakken en het dokken maken door werd er die dag een interessant boekje gepresenteerd, door Egbert geschreven. In 1973 schreef hij al Kroniek van een Saksische boerenhofstede. Een boekje over de geschiedenis van zijn geboorteboerderij, De Melm. In het nieuwe boekje staat in grote lijnen dezelfde geschiedenis, maar nu veel verhalender verteld. Ook veel nieuwe feiten en verhalen zijn toegevoegd.

In een wandeling door de tijd worden de gevolgen van bijv. de Gouden Eeuw voor een Renswoudse boerderij beschreven. Wat schreven familieleden die tijdens de Tiendaagse Veldtocht tegen de Belgen vochten in 1831 naar huis? Hoe probeerde men het familiebezit d.m.v. berekende huwelijken veilig te stellen? Willem Cornelis Wolleswinkel kreeg in 1855 de provinciale watersnoodmedaille. Maar waarom? Talloze familie verhalen en familieperikelen worden beschreven. Zij geven een boeiend tijdsbeeld van een boerenfamilie uit onze omgeving.

Het boek heeft 133 pagina's en kost € 14,95. Verkrijgbaar bij de schrijver Egbert Wolleswinkel, Barneveldsestraat 41 (eerst even bellen: 0318-572766) of bij de bibliotheek te Renswoude, Van Reedeweg 77, Renswoude.

AUTOMATISERING ADMINISTRATIE

Reeds eerder hebben we u medegedeeld dat we genoodzaakt zijn om onze administratie te automatiseren.

We hebben van de Postbank bericht gekregen dat met ingang van 1 januari 2007 de bijlagerijke acceptgiro's afgeschaft worden. U ontving van ons zo'n acceptgiro om de jaarlijkse contributie te betalen.

Op de laatste ledenvergadering hebben we reeds meegedeeld dat we met ingang van het komende jaar met automatische incasso's willen gaan werken, dit houdt in dat u éénmalig schriftelijk toestemming aan onze vereniging geeft om de jaarlijkse contributie van uw rekening af te schrijven.

We begrijpen best dat dit een ingrijpende verandering voor u is, maar het is voor de penningmeester en de leden-administrateur een grote vereenvoudiging van het werk voor de vereniging.

Onze leden zijn over het algemeen niet zo jong van leeftijd, maar wel flexibel en enthousiast en we zijn er dan ook van overtuigd dat u hieraan wilt meewerken.

Tevens gaan we ook onze financiële administratie automatiseren en we hebben voor het DAVILEX systeem gekozen. Dit systeem kan zowel de automatische incasso voorbereiden voor de Postbank alsmede onze financiële administratie verwerken, dus we slaan dan twee vliegen in één klap.

We vinden het belangrijk dat we de leden voldoende tijdig informeren wat onze plannen zijn. Vanzelfsprekend willen we dolgraag dat u meewerkt aan bovenstaande verandering en we zijn er van overtuigd dat het gaat lukken.

Natuurlijk houden we u op de hoogte en zeker in het volgende verenigingsblad, eind 2006, zullen we een duidelijke uiteenzetting geven van de wijziging.

Namens van het bestuur,
Henk Beulenkamp

INHOUD

VAN DE BESTUURSTAFEL.....	2
UITNODIGING	3
BEDRIJFSBEZOEK MODIFORM	4
"NOE EERST EFFE PROATE !"	5
'DOMINEE' ROEST (2)	14
OORLOGSMATERIAAL MAG NIET VERLOREN GAAN.....	19
GEWIJZIGDE OPENINGSTIJDEN DOCUMENTATIECENTRUM .	23
FAMILIEKRONIEK ROND EEN BOERDERIJ TE RENSWOUDE..	24
AUTOMATISERING ADMINISTRATIE	25

De kopij voor het volgende nummer dient uiterlijk **zaterdag 25 november 2006** bij H.P. Schuurman te zijn ingeleverd.

✂-----✂-----✂-----✂-----✂

Ondergetekende, dhr/ mevr.: _____

Straat en huisnummer: _____

Postcode + woonplaats: _____

geeft zich op als lid van de Vereniging "Oud-Scherpenzeel" tegen een contributie van € 10,- per jaar.

Handtekening: _____

Advertentie Rabobank